

Arrest

nr. 66175 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 30 mei 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig van Urus Martan te zijn. U verliet uw land van herkomst nadat u betrokken was bij een moord. In de nacht van 3 op 4 mei 2009 was u aanwezig op een trouwfeest. U was in het gezelschap van uw broer K. {...} (A. {...}), uw vriend/buurman A. {...} (K. {...}) Z. {...}, uw buurman D. S. {...} en de broer van de bruidegom M. K. {...}. Op dat trouwfeest ontstond er een discussie tussen uw broer en S. {...}. U probeerde de situatie tussen uw broer en S. {...} te sussen, waarop S. {...} voorstelde om naar buiten te gaan, wat jullie allemaal deden. Jullie gingen allen in uw auto zitten. U zat samen met uw broer vooraan in de wagen. S. {...} en M. {...} zaten achteraan in de wagen. U besloot om met de wagen het dorp te verlaten maar u kwam maar ongeveer 300 meter verder omdat de discussie verder ging in de wagen en het tot een gevecht kwam. U stopte de wagen en jullie stapten uit. Onmiddellijk bij het uitstappen schoot uw broer drie keer op S. {...}.

Drie dagen later overleed S. {..} in het ziekenhuis. U en uw broer vertrokken onmiddellijk na de schoten met de wagen naar Andeëvskij waar u uw broer achterliet bij familie. U ging zelf naar een andere plaats en u dook onder bij andere familieleden op verschillende plaatsen. Uw broer werd een aantal dagen later gearresteerd door de politie. Hij werd veroordeeld voor deze moord en zit momenteel een gevangenisstraf uit van 8 jaar. U verklaarde dat u door de politie werd gezocht als getuige maar dat u mogelijks als medeplachtige zou worden aanzien. De familie van de vermoorde persoon beschouwde u als mededader en u vreesde bloedwraak. De ouderen van uw familie hadden pogingen ondernomen om te bemiddelen met de familie van de vermoorde S. {..} maar deze bemiddeling had geen succes gekend. U besloot uw land van herkomst te verlaten. Op 14 januari 2010 kwam u in België toe waar u dezelfde dag asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Uw echtgenote verbleef ondertussen nog steeds in Urus Martan. Eind januari 2010 kwam uw zoon M. {..} niet van school thuis en hij werd later die dag in de sneeuw terug gevonden. Uw zoon was ziek door het drinken van een onbekend drankje en moest naar het ziekenhuis worden gebracht. Uw echtgenote vernam dat de familie van de vermoorde persoon mogelijk hierbij betrokken was en dat ze de kinderen bedreigde. Ook uw echtgenote besloot Tsjetsjenië te verlaten. Zij kwam in België toe op 12 april 2010 waar ze dezelfde dag asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van jullie asielaanvraag legden jullie volgende documenten voor: het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, de geboorteaktes van de kinderen, uw rijbewijs, uw naamswijziging, jullie huwelijksakte, een medisch attest van uw zoon en een vaderschapsattest.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Er moet echter worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw asielaanvraag aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van uw betrokkenheid bij de moord op S. D. {..} uw land van herkomst bent ontvlucht. U gaf aan dat u gezocht werd door de politie en door de familieleden van de gedode persoon die een bloedwraak hadden uitgesproken (CGVS man 8/10/2010 p. 3, 7; 21/03/2011 p. 3, 9). Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat wat betreft de wagen waarmee u het huwelijksfeest verliet, de moord en uw vlucht na de moord, er incoherente en tegenstrijdige verklaringen werden vastgesteld tussen uw onderlinge verklaringen. U verklaarde tijdens uw gehoor op 8 oktober 2010 dat na een ruzie tussen uw broer K. (A. {..}) en S. {..}, jullie allen naar buiten gingen. U ging uw wagen halen en u reed uw wagen de binnenplaats op. In uw wagen namen u en uw broer vooraan plaats; u zat aan het stuur. Achteraan namen S. {..} en de broer van de bruidegom plaats. U stelde uw buurman/ vriend K. {..} voor om op het huwelijksfeest te blijven. U reed met uw wagen een 300 meter verder waar u stopte omdat uw broer en S. {..} met elkaar in de wagen vochten. U verklaarde dat iedereen uit de wagen stapte en dat uw broer onmiddellijk na het uitstappen van de wagen drie maal schoot naar S. {..} (CGVS man 8/10/2010 p. 6). Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal wijzigde u uw verklaringen en gaf u aan dat iedereen in de wagen van uw broer plaatsnam die op de binnenplaats stond. U beweerde dat u en uw broer vooraan in zijn wagen plaatsnamen, en u verduidelijkte dat uw broer zijn wagen bestuurde. Achteraan namen de broer van de bruidegom, uw buurman K. {..} en S. {..} plaats. Uw broer reed een 300 meter verder en hij stopte de wagen toen S. {..} hem wou slaan. U gaf aan dat uw broer K. {..} nog in de wagen tweemaal naar S. {..} schoot. U verduidelijkte dat uw broer K. {..} nog een derde maal wou schieten maar dat u hem stopte en dat het derde schot in de lucht was en S. {..} niet raakte (CGVS man 21/03/2011 p. 7, 8). U werd gewezen op uw vorige verklaringen waar u vermeldde dat u met uw wagen tijdens dit incident reed en u reageerde door aan te geven dat u het verschil niet zag. U zei dat uw wagen ook uw broers wagen was (CGVS man 21/03/2011 p. 9). Uw uitleg is niet afdoende, zelfs indien u en uw broer beiden éénzelfde wagen hadden, weerlegt deze uitleg niet het verschil in bestuurder. U werd eveneens geconfronteerd met de verschillende versie over de plaats waar uw broer schoten afvuurde naar S. {..} en u antwoordde dat u dit niet kon gezegd hebben omdat ze geen tijd hadden om uit te stappen (CGVS man 21/03/2011 p. 9). De bevestiging van u verklaringen tijdens uw tweede gehoor weerlegt deze tegenstrijdigheid niet.

Tevens moet opgemerkt worden dat ook uw verklaringen over wie in de wagen plaatsnam incoherent zijn. Ook wat betreft de plaats waar u naartoe vluchtte na deze moord zijn uw onderlinge verklaringen tegenstrijdig. U gaf aan tijdens het gehoor in oktober 2010 dat u samen met uw broer na de moord onmiddellijk weg reed. U werd gevraagd naar waar u dan reed en u verduidelijkte dat u naar het dorp Andeëvskij reed, niet ver van Grozny waar jullie het pistool verborgen en u uw broer bij familie achterliet (CGVS man 4/10/2010 p. 6). Vastgesteld moet worden dat u tijdens het gehoor in maart 2011 verklaarde dat u de eerste drie dagen na de schietpartij ondergedoken zat in Urus Martan. U expliceerde dat direct na de gebeurtenissen u eerst naar huis was gegaan en nadien verbleven u en uw broer K. {...}, tot S. {...} drie dagen later overleed, in Urus Martan bij de zus van uw moeder en bij een vriend van u (CGVS man 21/03/2011 p. 10, 11). Geconfronteerd met uw eerste versie reageerde u door te zeggen dat u dat niet kon gezegd hebben omdat u nog drie dagen in Urus Martan verbleef toen S. {...} nog leefde. U gaf aan dat u tijdens het eerste interview niet had gezegd dat u diezelfde nacht was vertrokken, maar dat u verklaard had direct vertrokken te zijn na de dood van S. {...} (CGVS man 21/03/2011 p. 11), wat niet blijkt uit het gehoorverslag van 8 oktober 2010. Deze bevestiging van u laatste verklaringen weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovenstaande tegenstrijdigheden hebben betrekking op de omstandigheden van de moord en uw vlucht erna. Gezien deze moord de essentie is van u asielrelaas, ondermijnen deze incoherenties en deze tegenstrijdigheden op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Eveneens moet er echter worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen begin van bewijs voorlegde waaruit zou blijken dat deze moord op D. S. {...} heeft plaatsgevonden. Evenmin legde u een document of bewijs voor betreffende de arrestatie, de rechtzaak en de veroordeling van uw broer voor deze moord. U werd gewezen op het belang van deze bewijsstukken en gevraagd om bewijsstukken op te vragen, wat u zou proberen te verkrijgen (CGVS man 8/10/2010 p. 8, 9). Vastgesteld moet worden dat tot op heden het Commissariaat-generaal niets meer van u heeft ontvangen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de problemen die u ondervond omwille van deze moord verder aangetast. Voorts moet eveneens opgemerkt worden dat de onderzoeksdienst van het Commissariaat-generaal Cedoca na uitgebreide opzoekingen, de informatie beschikbaar in het administratieve dossier, niets terug heeft gevonden met betrekking tot de moord of enige gerechtelijke vervolging of veroordeling van u of uw broer A. {...}. U verklaarde nochtans dat aan deze moordzaak ruchtbaarheid werd gegeven en dat de zaak in de media werd besproken (CGVS man 8/10/2010 p. 7). Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende de moord op S. {...} en uw en uw broers betrokkenheid hierbij, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende de bloedwraak die de familie van S. {...} zou hebben uitgesproken of aan het feit dat u gezocht zou worden door de politie. Voorts moet nog opgemerkt worden dat u verklaarde tijdens uw reis van Grozny naar Moskou te zijn gecontroleerd. U gaf aan dat u documenten had moeten tonen en dat u uw intern paspoort had gegeven (CGVS man 8/10/2010 p. 12). Gezien u verklaarde door de Russische politie gezocht te worden in verband met de moord kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat u tijdens een controle onderweg naar Moskou, niet werd aangehouden, noch dat u enige problemen zou hebben gekend. Wat betreft uw vermeende taalproblemen dient opgemerkt te worden dat uit informatie beschikbaar in het administratieve dossier blijkt dat etnische Tsjetsjenen uit Tsjetsjenië in het algemeen de Russische taal machtig zijn, toch minstens in die mate dat ze het kunnen verstaan en zelf eenvoudige gesprekken kunnen voeren. Meestal zullen zij zich echter goed in het Russisch kunnen uitdrukken. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u verklaarde 8 klassen (middelbaar) onderwijs te hebben gevolgd (CGVS vragenlijst vraag 2.10) en dat deze periode van opleiding zich situeerde op het moment dat de Russische Federatie nog de Sovjet-Unie was. Uit voormelde informatie blijkt dat de kennis van het Russisch voor de Tsjetsjeense oorlogen - de eerste oorlog begon in 1994 - sterk in de hand werd gewerkt door het gebruik op school van leerboeken die uitsluitend in het Russisch waren opgesteld. Bovendien werd u aan het begin van beide gehoren duidelijk gevraagd om taalproblemen te melden (CGVS man 8/10/2010 p. 2; 21/03/2011 p. 2). Alvast wat betreft de in onderhavige beslissing gebruikte verklaringen hebt u nergens taalproblemen gemeld, zelfs niet bij confrontaties met tegenstrijdige verklaringen. Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet

vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging 3 zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, uw geboorteakte, de geboorteaktes van de kinderen, uw rijbewijs, een attest waarin uw vader het vaderschap over u erkent en jullie huwelijksakte, bevatten enkel persoonsgegevens die niet betwist worden. Het medisch attest van uw zoon, geeft enkel aan dat hij opgenomen werd in het ziekenhuis van 23 januari tot 8 februari 2010 wegens vergiftiging. Uit het medisch attest kan niet worden afgeleid in welke omstandigheden uw zoon deze vergiftiging heeft opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig van Urus Martan te zijn. U verliet uw land van herkomst nadat uw echtgenoot M. L.-A. {...} (OV xxxxxxx) betrokken was bij een moord. In de nacht van 3 op 4 mei 2009 was uw man aanwezig op een trouwfeest. Uw man was in het gezelschap van zijn broer A. (K. {...}), zijn vriend A. (K.) Z. {...}, jullie buurman D. S. {...} en de broer van de bruidegom M. K. {...}. Uw echtgenoot verklaarde dat op dat trouwfeest er een discussie ontstond tussen uw schoonbroer en S. {...}. Hij probeerde de situatie tussen zijn broer en S. {...} te sussen, waarop S. {...} voorstelde om naar buiten te gaan, wat ze allemaal deden. Ze gingen allen in de auto van uw man zitten. Uw echtgenoot zat samen met zijn broer vooraan in de wagen. S. {...} en M. {...} zaten achteraan in de wagen. Uw man besloot om met de wagen het dorp te verlaten maar hij kwam maar ongeveer 300 meter verder omdat de discussie verder ging in de wagen en het tot een gevecht kwam. Uw echtgenoot stopte de wagen en iedereen stapten uit. Onmiddellijk bij het uitstappen schoot uw schoonbroer drie keer op S. {...}. Uw man gaf aan dat S. {...} drie dagen later overleed in het ziekenhuis. Uw man en uw schoonbroer vertrokken onmiddellijk na de schoten met de wagen naar Andeëvskij waar hij uw schoonbroer achterliet bij familie. Uw man ging zelf naar een andere plaats en hij dook onder bij andere familieleden op verschillende plaatsen. Uw schoonbroer werd een aantal dagen later gearresteerd door de politie. Hij werd veroordeeld voor deze moord en zit momenteel een gevangenisstraf uit van 8 jaar. Uw man verklaarde dat hij door de politie werd gezocht als getuige maar dat hij mogelijk als medeplechtige zou worden aanzien. U gaf aan dat de familie van de vermoorde persoon uw man zeker als mededader zou aanschouwen en u vreesde bloedwraak. Uw man liet weten dat de ouders van de familie bemiddeld hadden met de familie van de vermoorde S. {...} maar dat deze bemiddeling geen succes had gekend. Uw echtgenoot besloot uw land van herkomst te verlaten. Op 14 januari 2010 kwam hij in België toe waar hij dezelfde dag asiel aan vroeg bij de Belgische autoriteiten. U verbleef ondertussen nog steeds in Urus Martan. Eind januari 2010 kwam uw zoon M. {...} niet van school thuis en hij werd later die dag in de sneeuw terug gevonden. Uw zoon was ziek door het drinken van een onbekend drankje en moest naar het ziekenhuis worden gebracht. U vernam dat de familie van de vermoorde persoon mogelijk hierbij betrokken waren en dat ze de kinderen bedreigden. Ook u besloot Tsjetsjenië te verlaten. U kwam in België toe op 12 april 2010 waar u dezelfde dag asiel aan vroeg bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw Russisch intern paspoort, de geboorteaktes van de kinderen, en jullie huwelijksakte.

B. Motivering

Ik stel vast dat uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot M. L.-A. {...} (OV. xxxxxxx) (CGVS vrouw 08/10/2010 p. 6) werden aangehaald. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. bijgevolg kan aan u evenmin de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. De beslissing aangaande de asielaanvraag van uw man luidt als volgt: "De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden

heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Er moet echter worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas aannemelijk te maken. Uit uw verklaringen blijkt dat u omwille van uw betrokkenheid bij de moord op S. D. {...} uw land van herkomst bent ontvlucht. U gaf aan dat u gezocht werd door de politie en door de familieleden van de gedode persoon die een bloedwraak hadden uitgesproken (CGVS man 8/10/2010 p. 3, 7; 21/03/2011 p. 3, 9). Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat wat betreft de wagen waarmee u het huwelijksfeest verliet, de moord en uw vlucht na de moord, er incoherente en tegenstrijdige verklaringen werden vastgesteld tussen uw onderlinge verklaringen. U verklaarde tijdens uw gehoor op 8 oktober 2010 dat na een ruzie tussen uw broer K. (A. {...}) en S. {...}, jullie allen naar buiten gingen. U ging uw wagen halen en u reed uw wagen de binnenplaats op. In uw wagen namen u en uw broer vooraan plaats; u zat aan het stuur. Achteraan namen S. {...} en de broer van de bruidegom plaats. U stelde uw buurman/ vriend K. {...} voor om op het huwelijksfeest te blijven. U reed met uw wagen een 300 meter verder waar u stopte omdat uw broer en S. {...} met elkaar in de wagen vochten. U verklaarde dat iedereen uit de wagen stapte en dat uw broer onmiddellijk na het uitstappen van de wagen drie maal schoot naar S. {...} (CGVS man 8/10/2010 p. 6). Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal wijzigde u uw verklaringen en gaf u aan dat iedereen in de wagen van uw broer plaatsnam die op de binnenplaats stond. U beweerde dat u en uw broer vooraan in zijn wagen plaatsnamen, en u verduidelijkte dat uw broer zijn wagen bestuurde. Achteraan namen de broer van de bruidegom, uw buurman K. {...} en S. {...} plaats. Uw broer reed een 300 meter verder en hij stopte de wagen toen S. {...} hem wou slaan. U gaf aan dat uw broer K. {...} nog in de wagen tweemaal naar S. {...} schoot. U verduidelijkte dat uw broer K. {...} nog een derde maal wou schieten maar dat u hem stopte en dat het derde schot in de lucht was en S. {...} niet raakte (CGVS man 21/03/2011 p. 7, 8). U werd gewezen op uw vorige verklaringen waar u vermeldde dat u met uw wagen tijdens dit incident reed en u reageerde door aan te geven dat u het verschil niet zag. U zei dat uw wagen ook uw broers wagen was (CGVS man 21/03/2011 p. 9). Uw uitleg is niet afdoende, zelfs indien u en uw broer beiden éénzelfde wagen hadden, weerlegt deze uitleg niet het verschil in bestuurder. U werd eveneens geconfronteerd met de verschillende versie over de plaats waar uw broer schoten afvuurde naar S. {...} en u antwoordde dat u dit niet kon gezegd hebben omdat ze geen tijd hadden om uit te stappen (CGVS man 21/03/2011 p. 9). De bevestiging van u verklaringen tijdens uw tweede gehoor weerlegt deze tegenstrijdigheid niet. Tevens moet opgemerkt worden dat ook uw verklaringen over wie in de wagen plaatsnam incoherent zijn. Ook wat betreft de plaats waar u naartoe vluchtte na deze moord zijn uw onderlinge verklaringen tegenstrijdig. U gaf aan tijdens het gehoor in oktober 2010 dat u samen met uw broer na de moord onmiddellijk weg reed. U werd gevraagd naar waar u dan reed en u verduidelijkte dat u naar het dorp Andeëvskij reed, niet ver van Grozny waar jullie het pistool verborgen en u uw broer bij familie achterliet (CGVS man 4/10/2010 p. 6). Vastgesteld moet worden dat u tijdens het gehoor in maart 2011 verklaarde dat u de eerste drie dagen na de schietpartij ondergedoken zat in Urus Martan. U expliceerde dat direct na de gebeurtenissen u eerst naar huis was gegaan en nadien verbleven u en uw broer K. {...}, tot S. {...} drie dagen later overleed, in Urus Martan bij de zus van uw moeder en bij een vriend van u (CGVS man 21/03/2011 p. 10, 11). Geconfronteerd met uw eerste versie reageerde u door te zeggen dat u dat niet kon gezegd hebben omdat u nog drie dagen in Urus Martan verbleef toen S. {...} nog leefde. U gaf aan dat u tijdens het eerste interview niet had gezegd dat u diezelfde nacht was vertrokken, maar dat u verklaard had direct vertrokken te zijn na de dood van S. {...} (CGVS man 21/03/2011 p. 11), wat niet blijkt uit het gehoorverslag van 8 oktober 2010. Deze bevestiging van u laatste verklaringen weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovenstaande tegenstrijdigheden hebben betrekking op de omstandigheden van de moord en uw vlucht erna. Gezien deze moord de essentie is van u asielrelaas, ondermijnen deze incoherenties en deze tegenstrijdigheden op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Eveneens moet er echter worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen begin van bewijs voorlegde waaruit zou blijken dat deze moord op D. S. {...} heeft plaatsgevonden. Evenmin legde u een document of bewijs voor betreffende de arrestatie, de rechtzaak en de veroordeling van uw broer voor deze moord. U werd gewezen op het belang van deze bewijsstukken en gevraagd om bewijsstukken op te vragen, wat u zou proberen te verkrijgen (CGVS man 8/10/2010 p. 8, 9). Vastgesteld moet worden dat tot op heden het Commissariaat-generaal niets meer van u heeft ontvangen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de

problemen die u ondervond omwille van deze moord verder aangetast. Voorts moet eveneens opgemerkt worden dat de onderzoeksdienst van het Commissariaat-generaal Cedoca na uitgebreide opzoekingen, de informatie beschikbaar in het administratieve dossier, niets terug heeft gevonden met betrekking tot de moord of enige gerechtelijke vervolging of veroordeling van u of uw broer A. {...}. U verklaarde nochtans dat aan deze moordzaak ruchtbaarheid werd gegeven en dat de zaak in de media werd besproken (CGVS man 8/10/2010 p. 7). Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende de moord op S. {...} en uw en uw broers betrokkenheid hierbij, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende de bloedwraak die de familie van S. {...} zou hebben uitgesproken of aan het feit dat u gezocht zou worden door de politie. Voorts moet nog opgemerkt worden dat u verklaarde tijdens uw reis van Grozny naar Moskou te zijn gecontroleerd. U gaf aan dat u documenten had moeten tonen en dat u uw intern paspoort had gegeven (CGVS man 8/10/2010 p. 12). Gezien u verklaarde door de Russische politie gezocht te worden in verband met de moord kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat u tijdens een controle onderweg naar Moskou, niet werd aangehouden, noch dat u enige problemen zou hebben gekend. Wat betreft uw vermeende taalproblemen dient opgemerkt te worden dat uit informatie beschikbaar in het administratieve dossier blijkt dat etnische Tsjetsjenen uit Tsjetsjenië in het algemeen de Russische taal machtig zijn, toch minstens in die mate dat ze het kunnen verstaan en zelf eenvoudige gesprekken kunnen voeren. Meestal zullen zij zich echter goed in het Russisch kunnen uitdrukken. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u verklaarde 8 klassen (middelbaar) onderwijs te hebben gevolgd (CGVS vragenlijst vraag 2.10) en dat deze periode van opleiding zich situeerde op het moment dat de Russische Federatie nog de Sovjet-Unie was. Uit voormelde informatie blijkt dat de kennis van het Russisch voor de Tsjetsjeense oorlogen - de eerste oorlog begon in 1994 - sterk in de hand werd gewerkt door het gebruik op school van leerboeken die uitsluitend in het Russisch waren opgesteld. Bovendien werd u aan het begin van beide gehoren duidelijk gevraagd om taalproblemen te melden (CGVS man 8/10/2010 p. 2; 21/03/2011 p. 2). Alvast wat betreft de in onderhavige beslissing gebruikte verklaringen hebt u nergens taalproblemen gemeld, zelfs niet bij confrontaties met tegenstrijdige verklaringen. Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, uw geboortakte, de geboortektes van de kinderen, uw rijbewijs, een attest waarin uw vader het vaderschap over u erkent en jullie huwelijksakte, bevatten enkel persoonsgegevens die niet betwist worden. Het medisch attest van uw zoon, geeft enkel aan dat hij opgenomen werd in het ziekenhuis van 23 januari tot 8 februari 2010 wegens vergiftiging. Uit het medisch attest kan niet worden afgeleid in welke omstandigheden uw zoon deze vergiftiging heeft opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en tenslotte voeren zij het bestaan van een manifeste appreciatiefout aan.

Daarnaast voeren verzoekers ook de schending aan van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, volledig kennen. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Verzoekers betogen dat de commissaris-generaal er verkeerdelijk van uit gaat dat uit hun verklaringen niet kan worden afgeleid dat zij voldoen aan de criteria zoals vastgelegd in de Conventie van Genève. Zij herhalen in essentie hun verklaringen in het kader van hun asielverzoek en menen dat de commissaris-generaal ten onrechte de geloofwaardigheid van hun verklaringen in vraag stelt.

Waar verzoekers in hun betoog een summiere samenvatting geven van het door hen voorgehouden asielaanvraag, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekers, zoals verder blijkt, in gebreke blijven.

2.5. In een eerste onderdeel stellen verzoekers dat de commissaris-generaal blijk geeft van onderschatting van hun persoonlijke problemen en dat er te weinig rekening is gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse.

De Raad wijst erop dat uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de door verzoekers aangevoerde elementen. Verzoekers laten verder na te concretiseren waarmee de commissaris-generaal dan wel geen rekening zou gehouden hebben.

2.6. In een tweede onderdeel betogen verzoekers dat de commissaris-generaal de oprechtheid van hun verklaringen in vraag stelt omdat deze onderling tegenstrijdig zouden zijn. Volgens verzoekers kunnen de geciteerde tegenstrijdigheden niet als dermate belangrijk worden aanzien dat ze van aard zijn om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van hun asielaanvraag. Zij stellen dat ze tijdens hun verhoor geloofwaardige informatie hebben gegeven waaruit bleek dat hun asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Volgens verzoekers gaat de commissaris-generaal selectief te werk in hun nadeel. De commissaris-generaal toont hiermee aan dat hij in dit dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur. Verzoeker meent dat het feit dat hij de Russische taal niet volledig beheerst ook aan de basis ligt van mogelijke misverstanden. Verzoeker maakte hieromtrent tijdens zijn gehoor bij de commissaris-generaal enkele opmerkingen. Volgens verzoekers heeft het CGVS evenmin rekening gehouden met de traumatische ervaringen die verzoeker heeft opgelopen naar aanleiding van de gebeurtenissen in Urus-Martan. Volgens verzoeker is het algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

2.6.1. Waar verzoeker betoogt dat het gegeven dat hij de Russische taal niet volledig beheerst aan de basis ligt van mogelijke misverstanden, wijst de Raad op het volgende:

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de op de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 januari 2010 ondertekende verklaring stelt dat zowel het Russisch als het Tsjetsjeens zijn talen van oorsprong zijn (administratief dossier, stuk 20). Voorts blijkt eveneens dat verzoeker zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij de commissaris-generaal zijn asielrelaas omstandig in het Russisch weet uiteen te zetten. Bovendien heeft hij middels het ondertekenen van de verslagen expliciet de inhoud ervan aanvaard.

Verzoeker heeft inderdaad zowel tijdens zijn verhoor bij DVZ (stuk 20, p. 2), als bij zijn verhoren bij het CGVS (stuk 9, p 2 en stuk 3, p 2) opgemerkt dat hij de bijstand van een Tsjetsjeense tolk verkiest omdat hij zich beter kan uitdrukken in het Tsjetsjeens. Evenwel werd door de verwerende partij uitdrukkelijk aangegeven dat het CGVS niet werkt met Tsjetsjeense tolken en dat verzoeker moest aangeven wanneer hij moeilijkheden ondervond om zich uit te drukken (stuk 9, p. 2 en stuk 3, p. 2). Uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij de vragen en de tolk goed begrepen heeft en dat de tolk hem ook begrepen heeft. (stuk 9, p. 13 en stuk 3, p. 13). Ook tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker geen opmerkingen gemaakt inzake het niet begrijpen van de tolk. (stuk 20).

Het feit dat verzoeker bij aanvang van deze gehoren uitdrukkelijk heeft aangegeven dat hij niet zo goed Russisch spreekt, doet geen afbreuk aan het feit dat hij de tolk wel degelijk goed kon begrijpen en tussen hem en de tolk een normale communicatie mogelijk was. Uit de inhoud van de gehoorverslagen blijkt immers ondubbelzinnig dat hij pertinent en uitgebreid antwoordde op de aan hem gestelde vragen en dat verzoeker gedetailleerde uiteenzettingen heeft gedaan in het Russisch. Derhalve kan aan de stelling van verzoeker dat hij het Russisch niet voldoende beheerst om een coherent interview te kunnen afleggen geen geloof worden gehecht. Ten overvloede wijst de Raad erop dat het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid geniet. Verzoeker mag bewijzen dat hetgeen in zijn verhoorverslagen werd neergeschreven op een andere manier (door hem) werd gezegd. Hij dient deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens, wat in casu niet is gebeurd. De Raad wijst er voorts op dat in de motivering van de bestreden beslissing tevens uitvoerig wordt ingegaan op de vermeende taalproblemen van verzoeker. Het betoog van verzoeker – dat zich slechts beperkt tot een verwijzing naar zijn opmerkingen inzake het gebruik van de Russische taal ten tijde van zijn gehoren – kan gelet op de bespreking hoger geen afbreuk doen aan deze motivering.

2.6.2. Waar verzoeker beweert dat de door verwerende partij vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden en onjuistheden te verklaren zijn door de door hem opgelopen trauma's, stelt de Raad vast dat verzoeker deze blote bewering niet ondersteunt met een psychologisch of medisch attest waaruit blijkt dat zijn cognitief geheugen is aangetast waardoor het hem onmogelijk zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoeker legt desbetreffend geen enkel bewijs voor. Bovendien blijkt niet uit het administratief dossier dat verzoeker hiervan eerder melding heeft gemaakt. Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers loutere bewering doet geen afbreuk aan de door de verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers relaas.

2.6.3. Waar verzoekers betogen dat het Commissariaat-generaal enkel rekening houdt met de elementen in hun nadeel, wijst de Raad er nogmaals op dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De Raad verwijst tevens naar zijn bespreking onder punt 2.3.. Uit nazicht van het administratief dossier en de omstandige motivering in de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal na een grondig onderzoek van het asielrelaas van verzoekers terecht tot de vaststelling gekomen is dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden.

2.6.4. Het betoog van verzoeker waar hij nog meent dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet aanzien kunnen worden als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen zodat zij niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag is niet ernstig. De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties zijn immers geen details en banaliteiten. Zij zijn concreet en wezenlijk. De feiten waarop zij betrekking hebben, met name de omstandigheden van de moord op S. {...} en de vlucht van verzoeker na deze moord, zouden in het geheugen gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Dergelijke feiten vormden immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven.

2.7. In een derde onderdeel stellen verzoekers dat de benadering van het CGVS in de bestreden beslissing door te verwijzen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, te vaag, abstract en theoretisch is. Zij betogen dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de realiteit waarin zij in Tsjetsjenië verkeren. Verzoekers stellen dat de omstandigheden waarin ze in Tsjetsjenië leefden van aard waren dat ze genoodzaakt waren om een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten. Verzoekers verwijzen naar hun verklaringen voor het CGVS. Volgens verzoekers is er ook geen ernstige reden om de geloofwaardigheid van hun verklaringen in twijfel te trekken. Verzoekers menen nog dat het CGVS een verkeerde interpretatie heeft gegeven aan hun verklaringen.

2.7.1. In de bestreden beslissing wordt inderdaad verwezen naar informatie die betrekking heeft op de algemene situatie in Tsjetsjenië. Uit deze informatie blijkt dat de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Om deze reden heeft het CGVS dan ook terecht geoordeeld dat een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is. Met het blote betoog dat deze informatie te vaag, abstract en theoretisch is en onvoldoende rekening houdt met de alledaagse realiteit in Tsjetsjenië tonen verzoekers niet aan dat deze informatie niet correct zou zijn. De Raad sluit zich aan bij de inhoud van de *'Subject Related Briefing "Russische Federatie/Tsjetsjenië" "Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië"* van 15 maart 2010 dat gesteund is op talloze bronnen. Waar verzoekers tenslotte verwijzen naar hun verklaringen voor het CGVS, wijst de Raad er opnieuw op dat het herhalen van verklaringen niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

De Raad stelt vast dat verzoekers met hun betoog er niet in geslaagd zijn de vaststelling te weerleggen dat verzoeker incoherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de omstandigheden van de moord en zijn vlucht erna. Deze tegenstrijdigheden in de verklaringen hebben op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekers ondermijnd. De Raad bevestigt dan ook deze pertinente motivering van de bestreden beslissing. De Raad stelt voorts vast dat verzoekers navolgende motivering van verwerende partij betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het door verzoeker

voorgehouden asielrelaas: *“Eveneens moet er echter worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen begin van bewijs voorlegde waaruit zou blijken dat deze moord op D. S. {..} heeft plaatsgevonden. Evenmin legde u een document of bewijs voor betreffende de arrestatie, de rechtzaak en de veroordeling van uw broer voor deze moord. U werd gewezen op het belang van deze bewijsstukken en gevraagd om bewijsstukken op te vragen, wat u zou proberen te verkrijgen (CGVS man 8/10/2010 p. 8, 9). Vastgesteld moet worden dat tot op heden het Commissariaat-generaal niets meer van u heeft ontvangen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de problemen die u ondervond omwille van deze moord verder aangetast. Voorts moet eveneens opgemerkt worden dat de onderzoeksdienst van het Commissariaat-generaal Cedoca na uitgebreide opzoekingen, de informatie beschikbaar in het administratieve dossier, niets terug heeft gevonden met betrekking tot de moord of enige gerechtelijke vervolging of veroordeling van u of uw broer A. {..}. U verklaarde nochtans dat aan deze moordzaak ruchtbaarheid werd gegeven en dat de zaak in de media werd besproken (CGVS man 8/10/2010 p. 7). Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende de moord op S. {..} en uw en uw broers betrokkenheid hierbij, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende de bloedwraak die de familie van S. {..} zou hebben uitgesproken of aan het feit dat u gezocht zou worden door de politie. Voorts moet nog opgemerkt worden dat u verklaarde tijdens uw reis van Grozny naar Moskou te zijn gecontroleerd. U gaf aan dat u documenten had moeten tonen en dat u uw intern paspoort had gegeven (CGVS man 8/10/2010 p. 12). Gezien u verklaarde door de Russische politie gezocht te worden in verband met de moord kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat u tijdens een controle onderweg naar Moskou, niet werd aangehouden, noch dat u enige problemen zou hebben gekend {..}” en: “De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Het Russisch intern paspoort van uw echtgenote, uw geboorteakte, de geboorteaktes van de kinderen, uw rijbewijs, een attest waarin uw vader het vaderschap over u erkent en jullie huwelijksakte, bevatten enkel persoonsgegevens die niet betwist worden. Het medisch attest van uw zoon, geeft enkel aan dat hij opgenomen werd in het ziekenhuis van 23 januari tot 8 februari 2010 wegens vergiftiging. Uit het medisch attest kan niet worden afgeleid in welke omstandigheden uw zoon deze vergiftiging heeft opgelopen{..}.” ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand dient te worden beschouwd.*

2.8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stellen verzoekers dat hun asielrelaas wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4 §2 b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers vrezen bij een eventuele terugkeer naar hun land slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Zij stellen dat ze op voldoende wijze hebben kunnen aantonen dat hun leven wel degelijk in gevaar is in Tsjetsjenië. Verzoekers zijn voorts van oordeel dat de commissaris-generaal het redelijkheidsbeginsel miskend heeft. Verzoekers menen immers dat de in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens onverenigbaar zijn met het door de commissaris-generaal genomen besluit.

2.8.1. De Raad wijst verzoekers er op dat, zoals reeds werd vastgesteld, hun asielrelaas ongeloofwaardig is. De Raad meent derhalve dat verzoekers dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas en dit met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen evenwel geen andere concrete elementen aan dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekers. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dienen verzoekers enig verband met hun concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). Verzoekers blijven evenwel in gebreke dit te doen. De Raad herneemt bijgevolg de pertinente en draagkrachtige motivering van de bestreden beslissing inzake de subsidiaire beschermingsstatus, waar deze stelt: *“Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet*

tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.{..}."

2.9. Verder benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en de gehoorverslagen van verzoekers en dat zij, zoals reeds gesteld, tijdens de gehoren de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.10. Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, merkt de Raad op dat dit beginsel enkel dan is geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden weerhouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Verzoekers tonen deze wanverhouding tussen het dispositief en de aangehaalde motieven evenmin aan.

2.11. De Raad is van oordeel dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekers noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter,

mevr. E. VAN AGTMAAL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VAN AGTMAAL

S. DE MUYLDER